

КРУТІКОВ Павло

*курсант 153М навчальної групи
факультету забезпечення державної
безпеки Київського інституту
Національної гвардії України*

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВИХ ФОРМУВАНЬ ТА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ПРИ ВИКОНАННІ ЗАВДАНЬ ІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ

В умовах загострення геополітичної ситуації та активних бойових дій на території України, що виникли через збройну агресію Російської Федерації, правоохоронна діяльність України проходить через один з найскладніших та найважливіших етапів. Головними завданнями для правоохоронних органів і державної влади стають забезпечення правопорядку, захист прав і свобод громадян, а також збереження територіальної цілісності країни.

Основою законодавчого регулювання у сфері безпеки є Конституція України, яка визначає права й обов'язки громадян і закладає фундаментальні принципи функціонування оборонного сектора. Крім того, "Стратегія національної безпеки України" встановлює загальні положення з питань забезпечення національної безпеки і регулює діяльність державних органів у цій сфері.

Серед основних нормативних актів, що регулюють правоохоронну діяльність, варто виділити закони України, зокрема "Про органи внутрішніх справ", "Про Державну прикордонну службу" та "Про Службу безпеки України". Ці закони визначають повноваження та обов'язки відповідних органів, які повинні бути мобілізовані та адаптовані до реальних викликів, зокрема через швидку реакцію на нові загрози та прийняття оперативних заходів для захисту національних інтересів.

Співпраця з міжнародними партнерами і організаціями є критично важливою для координації дій та отримання підтримки від світової спільноти. Важливими елементами цього процесу є розробка спільних стратегій протидії агресії, обмін інформацією та досвідом. В цілому, удосконалення правоохоронної діяльності України під час збройної агресії Російської Федерації вимагає комплексного підходу та впровадження невідкладних заходів для захисту національних інтересів та забезпечення безпеки громадян. змін у законодавстві, організаційній структурі та практичній діяльності. Шляхи удосконалення повинні бути спрямовані на зміцнення правової бази, підвищення ефективності військових дій та покращення координації між різними відомствами. Тільки таким чином Україна зможе забезпечити національну безпеку та захистити свою територіальну цілісність [7, п.1, ч.1/1].

Незважаючи на існуюче законодавство, сектор безпеки і оборони України стикається з численними проблемами, серед яких можна виділити корупцію, неефективність використання ресурсів, недостатню професійну підготовку кадрів та інші.

Шляхи удосконалення правоохоронної діяльності :

1. Підвищення ефективності правоохоронних органів: Вдосконалювати структуру та організацію роботи, забезпечувати належну кваліфікацію працівників, а також забезпечувати їх сучасними технічними та інформаційними засобами[7].

2. Боротьба з корупцією та правопорушеннями у правоохоронних органах: Необхідно вдосконалити механізми контролю та нагляду за використанням державних коштів у секторі безпеки і оборони, а також зміцнити правові механізми для покарання корупції у правоохоронних органах, військових структурах посилення контрольних та антикорупційних органів для ефективного протистояння корупції та інших правопорушень .

3. Реформа законодавства: Проведення системної реформи законодавства, включаючи прийняття та вдосконалення нормативно-правових актів, які більш точно регулюють діяльність правоохоронних органів, саме під час порушення суверенітету держави, з метою удосконалення правової бази.

4. Підвищення професійної культури та етики: Запровадження систематичні програми підвищення професійної культури, етики та дотримання прав людини серед працівників правоохоронних органів.

5. Розвиток інформаційних технологій та засобів комунікації: Застосування ще більш новітніх технологій у сфері правоохоронної діяльності для підвищення ефективності роботи, в тому числі впровадження електронних систем моніторингу, ведення баз даних та спілкування між органами.

6. Створення сприятливого інвестиційного та економічного середовища: Залучення інвестицій для модернізації та розвитку інфраструктури та матеріально-технічної бази правоохоронних органів.

7. Участь громадськості та громадянського суспільства: Забезпечення активної участі громадськості та громадянського суспільства у контролі за діяльністю правоохоронних органів, залучення громадян до розробки та впровадження програм безпеки.

8. Забезпечення соціального захисту працівників правоохоронних органів: Вдосконалення системи соціального захисту, забезпечення гідних умов праці та оплати праці для працівників правоохоронних органів[6, р.1,ст.2, ч.5/1.

9. Запобігання загрозам кібербезпеки: Україна повинна розвивати та реалізувати правові механізми для протидії дезінформації та гібридній війні, яку проводить Росія. Це включає законодавчі акти, спрямовані на запобігання поширенню фейкових новин, кібератак та інших форм впливу, впровадження заходів з кібербезпеки для захисту державних інформаційних систем від кібератак та кіберзлочинності.

Отже, з огляду на складні виклики, з якими стикається сучасна правоохоронна діяльність, ключовим є не лише забезпечення ефективності органів правопорядку, але й зміцнення легітимності та довіри до них від громадян. Поєднання зусиль різних гілок влади, активна участь громадськості та співпраця з міжнародним співтовариством є важливими кроками у цьому напрямку. Загальна мета удосконалення правоохоронної діяльності полягає в забезпеченні ефективного функціонування правоохоронних органів та військових структур, зміцненні національної безпеки та забезпеченні захисту суверенітету та територіальної цілісності України. Для досягнення цієї мети необхідно поєднати зусилля законодавчої, виконавчої та судової влади, а також залучити активну участь громадськості та міжнародного співтовариства. Отже, з огляду на складні виклики, з якими стикається сучасна правоохоронна діяльність, ключовим є не лише забезпечення ефективності органів правопорядку, але й зміцнення легітимності та довіри до них від громадян. Поєднання зусиль різних гілок влади, активна участь громадськості та співпраця з міжнародним співтовариством є важливими кроками у цьому напрямку.

Важливо розуміти, що створення механізмів контролю, незалежності та прозорості в роботі правоохоронних органів не лише забезпечить ефективну боротьбу зі злочинністю, але й сприятиме підвищенню довіри громадян до системи правосуддя та зміцненню правової держави в цілому. Тільки шляхом суцільного та системного підходу можна досягти стійкого прогресу у забезпеченні безпеки та стабільності в Україні.

Список використаних джерел:

1. Державна політика в галузі національної безпеки та оборони: законодавчі акти, концепції, програми / За ред. О. О. Охріменка. – Київ, 2018.
2. Конституція України: текст зі змінами і доповненнями [Електронний ресурс]: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
3. Правове забезпечення національної безпеки України: теоретичні та практичні аспекти / В. В. Кравчук. – Харків: Право, 2019.
4. Теорія і практика правової держави в Україні: монографія / О. В. Куліш. – Київ: Видавництво "Юридична думка", 2020.
5. Правоохоронна діяльність: теорія і практика / І. О. Петров. – Київ: Юрінком Інтер, 2018.
6. Про оборону: Закон України від 6 жовтня 1992 р. № 2232-ХІІ [Електронний ресурс: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2232-12>].
7. Правове забезпечення безпеки держави в умовах загрози, агресії / В. Федчук // Право України. – 2019. – № 7. – С. 60-64.
8. Правове забезпечення оборони України в контексті загроз і викликів сучасного світу / О. Ю. Шлапак // Проблеми законності. – 2018. – № 141. – С. 198-203

9. "Стратегія національної безпеки України" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.president.gov.ua/documents/strateiya-nacionalnoyi-bezpeki-ukrayini-24663>.